

Akit a diákjai javasoltak a Budakeszi Oktatásügyért Díjra

■ Mióta tanít a Prohiban?

Samu Györgyi: 1999 szeptemberétől, mindjárt azután, hogy az ELTE matematika–fizika szakán diplomáztam. 23 éve vagyok az iskola tanára, közben egy 5 és fél éves szünettel, ekkor született a három gyermekem. Ez az első és egyetlen munkahelyem az egyetem elvégzése óta.

■ Ön a 10. a és a 10. b osztály ajánlására a közelmúltban vehette át dr. Győri Ottilia polgármestertől a Budakeszi Oktatásügyért Díjat. A két osztály közül valamelyiknek osztályfőnöke?

S. Gy.: Nem, egyiknek sem vagyok osztályfőnöke, de hat éve tanítom őket. Soha nem voltam osztályfőnök az itt eltöltött 23 év alatt.

■ A Prohászkaiban ez egy sajátos helyzet, hogy minden osztálynak van egy osztályfőnöke és egy helyettese is. Ez egy nagyon jó konstrukció a tanároknak és a diákoknak egyaránt. Két ember vállán van így a munka és mindig van kire támaszkodni, mert van egy „B verzió” is.

S. Gy.: Én mindig helyettes voltam és vagyok, de nem az említett két osztályban.

■ Díjának átvételekor felolvasták a két osztály méltatását, ahol esett az ön által bevezetett stratégiai társasjátékokról, melyeknek erős közösség építő, csoport összetartó szerepe van az iskolában.

S. Gy.: Jómagam is nagyon szeretek játszani. Egy pályázat megnyerése adott lehetőséget arra, hogy nagyon sok fejlesztő társasjátékot vásárolhassak az iskola számára. Ezek komoly, hosszú, 40–60 perces játékok, melyek nem kimondott tanórás napokon (sportnap, diák önkormányzati nap stb.) honosodtak meg. Ezekhez táblát használunk, melyet körbe ülünk, kommunikálunk, gondolkodunk, mert bizony ehhez kell a logika. Ha 36-an vagyunk jelen, akkor mind a 36 gyereket érdekli ez a játékforma. Akkor ott mindenki

Alighanem párját ritkító, hogy egy pedagógust a diákjai javasolnak szakmai elismerésre. Márpedig Budakeszin ez történt. A Prohászka Ottokár Katolikus Gimnázium 10. a és 10. b osztálya „megerőltette ezt tenni”, és „felterjesztésük” megértésre talált városunk önkormányzatánál. **Samu Györgyi**, az iskola matematika–fizika tanára a közelmúltban vette át a díjat. Erről a szép történetről és egyébektől kérdeztem a tanárnőt ezen a vidám, mosolygós, napsugaras beszélgetésen.

játszik. Mikor megszereztem ezeket a játékokat, a gyerekek ötödikesek voltak. Azóta eltelt hat év és mindig játszunk.

És van ennek egy olyan hozadéka is, hogy karácsonykor a szülők tőlem kérnek tanácsot, hogy mit vegyenek a gyerekeknek ezekből a nagy választékú társasjátékokból otthoni használatra. És hasonlóképpen a gyerekek is megkérdezik tőlem, hogy melyik most a menő, a legizgalmasabb, mert azt szeretnének kérni a születésnapjukra.

Ha már el kell töltenünk valamivel a szabadidőnket, akkor azt egy minden téren hasznos tevékenységgel töltjük el. Vidámak is legyünk, gondolkodjunk, meg szórakozunk is!

Az a helyzet, hogy én nagyon szeretem a matekot, és azt szeretném, hogy más is szeresse! Engem a mai napig bármilyen kis apróság lenyűgöz és izgalmat okoz a matematikában! Ezt próbálom átadni a gyerekeknek is. Persze vannak olyan diákjaink, akik nem szeretik a matekot, nem sikeresek ebben a tantárgyban, de ha már azt sikerül elérni, hogy nem utálja az órákat, az is nagy eredmény.

■ A diákok a méltatásban említettettek a humoráról, megunhatatlan szövicceiről is...

S. Gy.: Olyanokat mondok néha az órákon „ami nincs is” a gyerekek szerint. Bakonygyepesről származom. Ilyenkor a szüleimtől, az ott élőkötől megörökölt, a máshol ismer-

A díjazottak a díjátadás előtt dr. Győri Ottilia polgármester és 'Sigmond Bertalan alpolgármester társaságában

retlen szófordulatokat, tájszólást használok. Ezért aztán, ha egy kicsit cikizek valakit a matek miatt, vagy valami egyéb tetteért, akkor nem sértődnek meg.

Meg aztán talán azért is könnyebben megértem az ő problémáikat, mert az én hasonló korú gyermekeimnél is ezek fordulnak elő.

■ **Vannak kiemelkedő matek sikerei a különféle versenyeken a diákjainak?**

S. Gy.: Nem vagyunk egy „versenyistálló”, de azért vannak eredményeink. Én úgy gondolom, ha megtalálja valaki az érdeklődésének megfelelő irányt és abba belefekteti az energiáit, akkor az lehetne, aki szeretne lenni.

■ **A pandémia hosszú ideig tartó online oktatása nem lehetett könnyű feladat.**

S. Gy.: Szigorú voltam, minden órát megtartottam! Megpróbáltam biztosítani a megfelelő digitális hátteret. A gyerekek úgy érezhették magukat, mintha az iskolában lennének. Hiányzott ugyan a közvetlen kapcsolat, de a kamerán keresztül láttuk egymást. Tudtam mondani, hogy „Ne most reggelizzél!”, „Figyelj ide, ne a mackót ültesd a székre, hanem te ülj oda!”. Nekem sok újdonságot hozott ez az időszak, melyet a mai napi szívesen használok az informatikában.

■ Miképpen vészelték át mentálisan ezt a „sok szabadidőt” biztosító időszakot a kollégákkal?

S. Gy.: Sok tanártársam él Budakeszin és a környező településeken. Mi itt szerencsés helyzetben voltunk és vagyunk, mert kilépünk a kapun és máris zöldben találjuk magunkat. Egyikünk kitalálta, hogy járjuk együtt az erdőt, én pedig időről

Samu Györgyi tanárnő a díjátadás után jelölői körében

időre kitűztem heti két-három alkalommal az aktuális turisztikai célpontokat, melyekből sok van tér-

ségünkben. Egy alkalommal nagyon messzire jutottunk, egészen a Hármashatár-hegyig. Ez a közös természetjárás a vész elmúltával is fennmaradt. Heti egy alkalommal, azóta is találkozunk és járjuk utunkat

■ Az interjú kezdete óta furdál a kíváncsiság, hogy vajon a díjra javaslatot tevő gyerekek és az ebben nyilván segítő „cinkosság” vállaló tanártársak nem csiripelték el önnek, hogy milyen „merényletre” készülnek?

S. Gy.: Bármennyire is hihetetlen, mindenki őrizte a titkot, egészen az önkormányzat döntéséig.

■ Helyi lakosként 23 éve tanára egy kisvárosi gimnáziumnak. Azért ez egy egészen más helyzet, mintha nap, mint nap be kéne mennie a kétmillió fővárosba.

S. Gy.: A jövőben is itt szeretnék dolgozni. Az a háttértámogatás, amit itt kapok az iskolában, azt nem szeretném elveszíteni. 1999-ben költöztem Budakeszire, mikor elkezdtem itt tanítani. Nem érzem azt a távolságot, mely egy nagyvárosi iskolában van tanár és szülő között. Rengeteg itt a nagycsalád, ahol sorban tanítványaink lesznek a testvérek. Nagyon szeretem ezt a kisvárosi közösséget, ahol az utcán rám köszönnek a diákjaim, a szülők. Ahol „fogadóórát” tartok a boltban a pénztárnál, gyorsan megbeszélve a teendőket, vagy éppen a templom előtt, mise után nem tudok elszakadni a kérdések elől. De én szeretem az ilyen helyzeteket, szeretem Budakeszit. Jó itt élni!

Horváth Jenő

Samu Györgyi

- 1999-ben végeztem az ELTE matematika–fizika tanár szakán;
- 1999 szeptemberétől dolgozom a Prohászka Ottokár Katolikus Gimnáziumban;
- 1999–2002 ELTE informatika tanár szakot végeztem az igazgató és az iskola (anyagi) támogatásával;
- 2001-ben férjhez mentem (így prohászkás diák pótmamájaként a szülői oldalról is részese lettem az iskolának);
- 2002 szeptemberétől 2008 januárjáig (5 és fél tanév) gyes, ezalatt három gyermekem született;
- 2008 januárjától mostanáig folyamatosan az iskola matematika–fizika–informatika szakos tanára vagyok;
- 2009 a neckarsulmi (testvériskolában) első tanárcsere program résztvevője – fantasztikus tapasztalatszerzésre volt lehetőség;
- 2011–2013 ELTE módszertani szaktanácsadó a tehetséggondozásban – pedagógus szakvizsga (szintén az igazgató javaslatára);
- 2013-2014-es tanévben Nemzetközi (8 országot összefogó) Energia projekt egyik koordinátora, résztvevője;
- 2014 nyár az első Természettudományos tehetség tábor egyik szervezője, a matematika–fizika témakörök egyik vezetője (már ekkor volt stratégiai társasjáték tanulás a saját játékaimat bevetve);
- 2015-2016-os tanévtől mostanáig matematika–fizika–informatika munkaközösség vezetője;
- 2016 pedagógus II. minősítés;
- 2017-2018-as tanév „Játszva alkoss!” – Az algoritmikus gondolkodás fejlesztésétől a digitális csúcstechnológiáig című tehetséggondozó pályázat fő szervezője. Ennek legnagyobb „hozománya” főként stratégiai társasjátékok tanulása és játéka a diákokkal tehetsége napon, diákönkormányzati- és sportnapon, és akár egy-egy órán jutalomból vagy mert helyettesítés van;
- 2018-2019-es tanévben a neckarsulmi diákcsere program tanár kísérője;
- 2020-2021 az online oktatás sok digitális tapasztalatszerzésre és újításra adott lehetőséget.